

Hartauskirjoitukset heinäkuu

8.7.2026 Opetuslapsen polulla

Viime sunnuntaina vietettiin apostolien päivää. Pyhän evankeliumitekstissä kerrotaan, millaisia olivat opetuslasten tehtävät ja kuinka Jeesus kutsui apostolit tehtäviinsä. Pyhän evankeliumitekstissä Jeesus kysyy opetuslapsiltaan:

”Entä te?” kysyi Jeesus. ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” Simon Pietari vastasi: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.” (Matt 16:15–16).

Tekstissä Jeesus toteaa Pietarin olevan autuas, sillä tämän tiedon Pietari on voinut saada vain Jumalta. Tekstissä Jeesus sanoo myös: ”Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni.”

Opetuslapsi Pietari kelpasi vaativaan tehtävään. Ajoittain tulee pohdittua, mihin minä voisin kelvata, millainen opetuslapsi minä olen? Kaikkine harhapolkuineni, huonoine valintoineni ja heikkouksineni.

Voimme olla joskus itsellemme ankaria, odotamme itseltämme paljon, petymme ja väsymme, kun emme pystykään täyttämään omia tai toisten odotuksia.

Joskus katsomme myös toisia ihmisiä armottomin ja arvostelevin silmin, meillä on omat ihmiskäsityksemme siitä, kuka kelpaa mihinkin tehtävään ja kuka ansaitsee kuinkakin paljon arvostusta.

Onneksi Jeesuksen katse on lempeä. Kun hän kysyy evankeliumitekstissä: ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” ja sydäimestäsi löytyy sama vastaus kuin Pietarilla, se riittää.

Usko, rukous ja halu seurata Jeesusta todennäköisesti johdattaa sinut sinun omalle opetuslapsen polullesi. Jumala ei välttämättä odota meiltä kaikilta mitään erityisiä, näyttäviä aikaansaannoksia. Kun olen erityisen väsynyt ja pettynyt itseeni, löydän usein lohtua Raamatusta.

Jesajan kirjassa sanoitetaan kauniisti Jeesuksen lempeyttä meitä kohtaan: ”Murtunutta ruokoa hän ei muserra, lampun hiipuvaa liekkiä hän ei sammuta.” (Jes. 42:3). Heikommatkin opetuslapset ovat Jeesukselle rakkaita ja tarpeellisia.

Terhi Tuomi,

seurakunnan vapaaehtoinen

22.7.2026 Jumala näkee sinut

Jätä taakkasi Herran käteen, hän pitää sinusta huolen. (Ps. 55:23).

Joskus tuntuu siltä, ettei kukaan näe. Lupauksia rikotaan. Puhelut loppuvat. Ihmiset, joiden luulit olevan aina paikalla, kävelevät pois. Valvot öitä. Murehdit maksamattomia laskuja.

Taakkasi uuvuttavat ja kätket ne läheisiltäsikin. Teeskentelet hymyä, jotta kukaan ei kysele. Ja sitten vähitellen mieleesi hiipii ajatus: Jumala on kaukana, Hän ei välitä minusta.

Raamatun vastaus kuulostaa melkein yksinkertaiselta, kunnes sitä todella tarvitsee: "Olet tutkinut minua, Herra, ja sinä tunnet minut." (Ps. 139:1). Jumala ei ole sokea. Hän tietää sinusta ja ongelmistasi.

Jokainen uneton tunti, jokainen hiljainen kyynel. Jokainen rukous, jota et saanut loppuun, koska sanat juuttuivat. Hän näkee kaiken. Hän haluaa kulkea niiden kaikkien läpi Sinun kanssasi. Hän ei rakasta meitä vain silloin, kun olemme vahvoja. Hän ei hylkää meitä, kun epäonnistumme.

Silloinkaan, kun saamme oman elämämme sotkuiseksi, Jeesus ei katoa mihinkään. Hän jää luoksesi surussa, yksinäisyydessä, pettymysten keskellä. Keskellä yötä silloinkin, kun kukaan muu ei tiedä, että sinuun sattuu. Ihmisrakkaus voi epäonnistua. Jumalan rakkaus ei jätä eikä hylkää.

Jos sinulla on on käsissäsi jalkapallo, se voi olla seitsemän ja puolen euron hintainen. Kun se annetaan Cristiano Ronaldolle, se muuttuu miljoonien arvoiseksi.

Jos sinulla on kolme naulaa ja kaksi lankkua ja annat ne Jeesukselle, niillä on voitettu koko maailma. Ei siis ole ihan sama, kenen käsissä asiasi ovat. Katso siis, kenen käsiin ne annat.

Ehkä meidän väsyneiden sydämien tulee muistaa tänä iltana tämä: Jumala näkee sinut. Hän ei ole katsonut muualle.

Hilkka Iso-Rautio,

seurakuntalainen

29.7.2026 Jumala on uskollinen

Tulevan pyhäpäivän aiheena on ”uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa”. Suomi Sanakirja määrittelee uskollisuutta seuraavanlaisesti: ”Uskollisuus tarkoittaa uskollista tai luotettavaa käyttäytymistä, sitoutumista tai uskollisuutta johonkin henkilöön, ryhmään tai periaatteeseen.”

Raamatussa kerrotaan monessa kohdin Jumalan uskollisuudesta. ”Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla. Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi.” (Ps. 91:4).

Elämässä tulee tilanteita, kun petymme itseemme. Silloin on hyvä muistaa, että Jumalan uskollisuus on paljon suurempi kuin osaamme kuvitella. Hänen siipiensä alle mahtuvat epäonnistumisemme, sillä Jumala tietää millaisia me olemme. Hän ei arvioi meitä suoritustemme mukaan.

”Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teitä pahalta.” (2. Tess. 3:3). Voimme joutua myös petetyiksi. Luottamustamme käytetään väärin ja se aiheuttaa meihin syviä haavoja. Herra ei unohda meitä silloinkaan, vaan vahvistaa ja varjelee meitä, ettemme katkeroituisi ja kostaisi pahaa pahalla.

”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” (1. Joh. 1:9). Kun itse petämme Jumalan luottamuksen, joudumme hyvin pienelle paikalle.

Jumalan uskollisuus avautuu Hänen armonsa kautta. Kun tunnustamme syntimme, Kristuksen sovitustyön kautta saamme kokea anteeksiantamuksen, Jumalan rakkauden voiman.

”Herran armoa on se, että vielä elämme, hänen laupeutensa ei lopu koskaan. Joka aamu Herran armo on uusi, suuri on hänen uskollisuutensa.” (Valit. 3:22–23). Suurin Jumalan meille antama lahja on elämä itse.

Jumala on antanut meille erilaisia lahjoja, joiden tarkoitus on palvella elämää niin yhteydessä toisiimme kuin Jumalaan. Suurinta elämän lahjan hoitamisessa on kertominen siitä, että Jeesus on sovittanut syntimme ja on tie iankaikkiseen elämään.

Tapio Karttunen,

diakoniatyöntekijä, Huittisten seurakunta